הכל שוחטין פרק ראשון חולין יז.

וכל שכן השתא דארחיקו להו טובא. לספרים דגרסי בתלו הן לעוקין (מכות דף יט.) לעולם לא קידשה לעתיד לבא אם כן לר' ישמעאל הותרו הבמות ויקשה דאם כן מאי קאמר הכא לר' ישמעאל דארחיקו להו טפי מדרבה מקריבו להו טפי כיון דהותרו הבמות:

רבי עקיבא סבר בשר תאוה לא איתסר בלל. תימה מנא ליה הא דלמא מר אמר מדא ומר אמר מדא ולא פליגי וי"ל מי לרבי עקיבא מיתסר בשר תאוה אם כן היכי הותרה להם בשר נחירה דנקדשים מודה דבעיא שחיטה כדמסמע בסמוך ומי בלבי ואיל הא בקרא דדרשינן מייתי היתר נחירה כתיב בקר ובלן דכתיב כי ירחק ממך חזבחת מבקרך ומצאנך ר' עקיבא אומר לא בא הכתוב אלא לאסור להן בשר נחירה שבתחלה הותר להן בשר נחירה משנבנסו לארץ נאסר להן בשר נחירה ועכשיו שגלו יכול יחזרו להתירן הראשון לכך שנינו לעולם שוחטין: במאי קמיפלגי רבי עקיבא סבר בשר תאוה לא איתסר כלל ר' ישמעאל סבר בשר נחירה לא אישתרי כלל בשלמא לרבי ישמעאל היינו דכתיב [2]ושחט את בן הבקר אלא לרבי עקיבא מאי ושחט קדשים שאני בשלמא לרבי ישמעאל היינו דכתיב [3]הצאן ובקר ישחט להם אלא לר' עקיבא מאי הצאן ובקר ישחט להם ינחר להם מיבעי ליה נחירה שלהן זו היא שחיטתן בשלמא לר' ישמעאל היינו [6]דתנן השוחט ונתנבלה בידו והנוחר והמעקר פטור מלכסות אלא לר' עקיבא אמאי פטור מלכסות הואיל ואיתסר איתסר בשלמא לר' עקיבא דאמר בשר תאוה לא איתסר כלל היינו דכתיב [4]אך באשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו אלא לרבי ישמעאל צבי ואיל גופיה מי הוי שרי כי אסר רחמנא בהמה דחזיא להקרבה אבל חיה דלא חזיא להקרבה לא אסר רחמנא בעי רבי ירמיה א) אברי בשר נחירה שהכניסו ישראל עמהן לארץ מהו אימת אילימא בשבע שכבשו השתא דבר טמא אישתרי להו דכתיב [5]ובתים מלאים כל טוב ואמר ר' ירמיה בר אבא אמר רב [7]כתלי דחזירי בשר נחירה מבעיא אלא לאחר מכאן ואיבעית אימא לעולם בשבע שכבשו כי אשתרי להו שלל של עובדי כוכבים דידהו לא אישתרי תיקו אמר [8]רבה שנית הכל שוחטין ולעולם שוחטין בכל שוחטים מאי משנית ליה וכי תימא בין בצור בין בזכוכית בין בקרומית של קנה הא דומיא דהנך קתני אי הנך בשוחטין האי נמי בשוחטין ואי הנך בנשחטין האי נמי בנשחטין אלא אמר רבא הכל שוחטין [9]חדא לאתויי כותי וחדא לאתויי ישראל [10]מומר [11]לעולם שוחטין בין ביום בין בלילה בין בראש הגג בין בראש הספינה [12]בכל שוחטין בין בצור בין בזכוכית בין בקרומית של קנה: חוץ ממגל קציר והמגירה: אבוה דשמואל פגם ושדר פגם ושדר שלחו ליה במגירה שנינו תנו רבנן

סכין

וכ"ש השתא דארחיקו להו טפי אלא אמר רב יוסף רבי עקיבא היא דתניא יכי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך ר' עקיבא אומר לא בא הכתוב אלא אלאסור להן בשר נחירה שבתחלה הותר להן בשר נחירה משנבנסו לארץ נאסר להן בשר נחירה ועכשיו שגלו יכול יחזרו להתירן הראשון לכך שנינו לעולם שוחטין: במאי קמיפלגי רבי עקיבא סבר בשר תאוה לא איתסר כלל ר' ישמעאל סבר בשר נחירה לא אישתרי כלל בשלמא לרבי ישמעאל היינו דכתיב [2]ושחט את בן הבקר אלא לרבי עקיבא מאי ושחט קדשים שאני בשלמא לרבי ישמעאל היינו דכתיב [3]הצאן ובקר ישחט להם אלא לר' עקיבא מאי הצאן ובקר ישחט להם ינחר להם מיבעי ליה נחירה שלהן זו היא שחיטתן בשלמא לר' ישמעאל היינו [6]דתנן השוחט ונתנבלה בידו והנוחר והמעקר פטור מלכסות אלא לר' עקיבא אמאי פטור מלכסות הואיל ואיתסר איתסר בשלמא לר' עקיבא דאמר בשר תאוה לא איתסר כלל היינו דכתיב [4]אך באשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו אלא לרבי ישמעאל צבי ואיל גופיה מי הוי שרי כי אסר רחמנא בהמה דחזיא להקרבה אבל חיה דלא חזיא להקרבה לא אסר רחמנא בעי רבי ירמיה א) אברי בשר נחירה שהכניסו ישראל עמהן לארץ מהו אימת אילימא בשבע שכבשו השתא דבר טמא אישתרי להו דכתיב [5]ובתים מלאים כל טוב ואמר ר' ירמיה בר אבא אמר רב [7]כתלי דחזירי בשר נחירה מבעיא אלא לאחר מכאן ואיבעית אימא לעולם בשבע שכבשו כי אשתרי להו שלל של עובדי כוכבים דידהו לא אישתרי תיקו אמר [8]רבה שנית הכל שוחטין ולעולם שוחטין בכל שוחטים מאי משנית ליה וכי תימא בין בצור בין בזכוכית בין בקרומית של קנה הא דומיא דהנך קתני אי הנך בשוחטין האי נמי בשוחטין ואי הנך בנשחטין האי נמי בנשחטין אלא אמר רבא הכל שוחטין [9]חדא לאתויי כותי וחדא לאתויי ישראל [10]מומר [11]לעולם שוחטין בין ביום בין בלילה בין בראש הגג בין בראש הספינה [12]בכל שוחטין בין בצור בין בזכוכית בין בקרומית של קנה: חוץ ממגל קציר והמגירה: אבוה דשמואל פגם ושדר פגם ושדר שלחו ליה במגירה שנינו תנו רבנן

סכין

וכל שכן השתא דארחיקו להו טובא. לספרים דגרסי בתלו הן לעוקין (מכות דף יט.) לעולם לא קידשה לעתיד לבא אם כן לר' ישמעאל הותרו הבמות ויקשה דאם כן מאי קאמר הכא לר' ישמעאל דארחיקו להו טפי מדרבה מקריבו להו טפי כיון דהותרו הבמות:

רבי עקיבא סבר בשר תאוה לא איתסר בלל. תימה מנא ליה הא דלמא מר אמר מדא ומר אמר מדא ולא פליגי וי"ל מי לרבי עקיבא מיתסר בשר תאוה אם כן היכי הותרה להם בשר נחירה דנקדשים מודה דבעיא שחיטה כדמסמע בסמוך ומי בלבי ואיל הא בקרא דדרשינן מייתי היתר נחירה כתיב בקר ובלן דכתיב כי ירחק ממך חזבחת מבקרך ומצאנך ר' עקיבא אומר לא בא הכתוב אלא אלאסור להן בשר נחירה שבתחלה הותר להן בשר נחירה משנבנסו לארץ נאסר להן בשר נחירה ועכשיו שגלו יכול יחזרו להתירן הראשון לכך שנינו לעולם שוחטין: במאי קמיפלגי רבי עקיבא סבר בשר תאוה לא איתסר כלל ר' ישמעאל סבר בשר נחירה לא אישתרי כלל בשלמא לרבי ישמעאל היינו דכתיב [2]ושחט את בן הבקר אלא לרבי עקיבא מאי ושחט קדשים שאני בשלמא לרבי ישמעאל היינו דכתיב [3]הצאן ובקר ישחט להם אלא לר' עקיבא מאי הצאן ובקר ישחט להם ינחר להם מיבעי ליה נחירה שלהן זו היא שחיטתן בשלמא לר' ישמעאל היינו [6]דתנן השוחט ונתנבלה בידו והנוחר והמעקר פטור מלכסות אלא לר' עקיבא אמאי פטור מלכסות הואיל ואיתסר איתסר בשלמא לר' עקיבא דאמר בשר תאוה לא איתסר כלל היינו דכתיב [4]אך באשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו אלא לרבי ישמעאל צבי ואיל גופיה מי הוי שרי כי אסר רחמנא בהמה דחזיא להקרבה אבל חיה דלא חזיא להקרבה לא אסר רחמנא בעי רבי ירמיה א) אברי בשר נחירה שהכניסו ישראל עמהן לארץ מהו אימת אילימא בשבע שכבשו השתא דבר טמא אישתרי להו דכתיב [5]ובתים מלאים כל טוב ואמר ר' ירמיה בר אבא אמר רב [7]כתלי דחזירי בשר נחירה מבעיא אלא לאחר מכאן ואיבעית אימא לעולם בשבע שכבשו כי אשתרי להו שלל של עובדי כוכבים דידהו לא אישתרי תיקו אמר [8]רבה שנית הכל שוחטין ולעולם שוחטין בכל שוחטים מאי משנית ליה וכי תימא בין בצור בין בזכוכית בין בקרומית של קנה הא דומיא דהנך קתני אי הנך בשוחטין האי נמי בשוחטין ואי הנך בנשחטין האי נמי בנשחטין אלא אמר רבא הכל שוחטין [9]חדא לאתויי כותי וחדא לאתויי ישראל [10]מומר [11]לעולם שוחטין בין ביום בין בלילה בין בראש הגג בין בראש הספינה [12]בכל שוחטין בין בצור בין בזכוכית בין בקרומית של קנה: חוץ ממגל קציר והמגירה: אבוה דשמואל פגם ושדר פגם ושדר שלחו ליה במגירה שנינו תנו רבנן

סכין

ומסורת הש"ס

א) לקמן פה. [ודף מ:]. ב) [ל"ל קומלי עריין]. ג) [ל"ל רמפ]. ד) [ערכין ג.]. ה) [נס"ל: מסומד]. ו) [לעיל יג:]. ז) [לעיל טו: וסס נסמן]. ח) [דברים יכ]. ט) נס"ל: לתשומת.

תורה אור השלם

1. כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יי אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יי לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך:

דברים יב כא

2. ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: ויקרא א ה

3. הצאן ובקר ישחטו להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם:

במדבר יא כב

4. אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו:

דברים יב כב

5. ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברות חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת:

דברים ו יא

הגהות מהר"ב רגשבורג

א) נס' אברי בשר נחירה שהכניסו ישראל עמהן לארץ. נ"ב עיין ספר נהיר הכסף דף קיד ע"ב ע"ג על זה:

לעזי רש"י

בקנ"ש. כתלי חזיר מלוחים.

מוסף רש"י

בין בראש הגג בין בראש הספינה. ואע"ג דתנן אין שוחטין לא לתוך ימים ולא לתוך נהרות, דלא לימרי לשר של ים הוא שוחט, ולא לתוך כלים דלא לימרו הואיל ומקבל את הדם לזורקו לעבודת כוכבים הוא לרע. אפילו הכי בראש הגג שוחטין ואין מיפשין לומא ימרי לגבא הסמים עלה לשחוט, או אם מקבל בכלי הכל יודעין שלי אסר לי לטעף את הגג ואין מלן חסד ובספינה נמי הכל יודעים דכיון דבספינה הוא על כרחו הוא שוחט לתוך הים, שלי אסר לי לטעף את הספינה (לעיל יג.).

עין משפט נר מצוה

קבה א מי' פ"ד מהל' שחיטה הל"ז [י"ח]:

שיטה מקובצת

ב) אין צריכין ליאכל בטהרת הקדש כקדשים אלא כצבי: ג) ודרוש וכו' ראע"פ שכבר עבר מי אמרי' כי אסר רחמנא בשר נחירה לאחר ביאה ה"מ לגחור אח"כ ולאכול אבל המחודות ובאות מן המדבר הואיל ובשעת נחירתן היתר היתה הו לא מתסרי או דלמא לא שנא הס"ד ומה"ד כתלי דחזירי: ג) הדבור המתחיל אלא לאחר מכאן נמחק כולו משם: ד) ויש לפגם שני עוקצים שכשאתה מולך: ה) צמרגך חוגרת בעוקץ של סופה. נ"ב וכתוב בס"י לשון קצר שהצפורן נכנסת בתוך הפגימה ועוקצי הפגם מעכבין אותה לצאת לראשה של סכין ולא לסופה כך מצאתי בס' ישן מפי' רש"י ז"ל:

רבינו גרשום

בהמות ששוחט לצורכו שאם תאוה לאכול בשר אינו יכול לאכול עד שיקרו" אימרין משנבנסו לארץ התתר להן בשר תאוה בלא אימרין); בשלמא לר' ישמעאל היינו דתנן השוחט ונתנבלה בידו כלומר דמעולם לא היתה נחירה במקום שחיטה לפיכך הנוחר פטור מלכסות אלא לר' עקיבא לא כבר היתה נחירה במקום שחיטה (ואמאי) פטורה מלכסות: אלא לר' ישמעאל צבי ואיל גופיהו וכו' כלומר מי הוכשרו בלא אימורין: קתלי דחזירי. חזירים יבשים שקורין בקנ"ש בלע"ז: שנית הכל שוחטין ולעולם שוחטין וכו' כלומר הכל שוחטין תרצינן כהלכתא קמייתא אליבא דאמוראי לעולם שוחטין לר' ישמעאל כדאית ליה לר' עקיבא כדאית ליה: אי הנך בשוחטין וכו' כלומר [אין] מוקמת הני תרתי הכל שוחטין ולעולם שוחטין בנשחטין הכל בשחיטה ואפי' עוף: אלא אמר רבא הכל שוחטין חדא לאיתויי כותי וכו': דתרין זמנין במתניתין הכל שוחטין חד בתחלת הפרק וחד הכא. לעולם שוחטין כו' כלומר וכולהו תלתא מוקמינן בשוחטין: חוץ ממגל קציר והמגירה מגל קציר שישלא בלע"ז. מגירה עשוי כמגל קציר לחתוך חפציו: אוגרת פסול וכו' ו) בזה ענין: מסכסכת מרוח

ו) נתלה לל"ל משמי רוחות כוח ענין מסוכסכת וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com